

РЕШЕНИЕ

№ 216

гр. К., 14.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дарина Ил. Попова

при участието на секретаря Кристина Р. Шахънска
като разгледа докладваното от Дарина Ил. Попова Гражданско дело № 20215320101037 по описа за 2021 година

ПРОИЗВОДСТВОТО е по иск с правно основание член 266 от ЗЗД вр. с чл. 79, ал.1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът Д. М. К. твърди, че работил в О.К. по граждански договор от 01.09.2018 г. Сключеният граждански договор от 01.09.2018 г. между него, като изпълнител и кмета на О.К. – възложител, бил с предмет: извършване на дейности като материално-отговорно лице и нощна охрана в Дом за деца лишени от родителски грижи, гр. К.. В качеството му на МОЛ отговарял за цялото зачислено му по опис недвижимо и движимо имущество на дома. Като нощна охрана следвало да охранява земя, сгради и съоръжения в бившия ДДЛРГ в гр. К.. Задълженията на възложителя по гражданския договор били да му заплати сумата от 1920 лева на четири месечни вноски, след изтичане на календарния месец. Срокът на действие по силата на чл. 1 от договора бил от м. септември до м. декември. Съгласно чл. 7 договора можело да бъде прекратен от изпълнителя с едномесечно предизвестие и от възложителя без предизвестие при системно неизпълнение на задълженията му. Въпреки определения срок, никоя от страните не поискала прекратяване на договора, поради което ищецът продължил да изпълнява задълженията си по него до 11.02.2020г., когато въз основа на заповед на кмета на Общината предал с инвентаризационен опис и приемо-предавателен протокол цялото му зачислено имущество. Съгласно чл. 2.1 от договора, като изпълнител бил длъжен след изтичане на всеки календарен месец, да представя отчет за дейността си. Съгласно чл. 2.2 от договора на база представен отчет и изготвен протокол му била изплащана дължимата сума в размер на 440 лева. Отчети, както за минало време, така и за месеците декември 2019г. и януари

2020г. представил на длъжностните лица, които изготвяли протоколи за извършената работа. Със Заповед № РД-60/05.02.2020 г. била определена комисия, в присъствието на която ищецът предал на друго МОЛ имуществото, за което отговарял. С жалба вх. № 94-00-2028/22.05.2020 г. помолил и Кмета на Общината за съдействие, но до момента сумите не му били изплатени.

МОЛИ съда да постанови решение, с което осъди О.К. да му заплати общо сумата от 880 лева, съставляваща неизплатени възнаграждения в качеството му на изпълнител по граждански договор от 01.09.2018 г., представляваща задължение за м. декември 2019г. и за м. януари 2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от подаване на исковата молба – 30.09.2020 г. до окончателното плащане. Претендира за разноските по делото.

Ответникът О.К., чрез процесуалния си представител, оспорва иска като неоснователен. Сочи, че предмет на спора е установяване съществуването на парично вземане в размер на 920 лв. от които 880.00 лв. представляващи, според изложеното от ищеца, дължима сума по сключен граждански договор за извършване на дейностите – МОЛ и нощна охрана в ДДЛРГ, гр. К. и 40 лв. дължими лихви, върху посочената сума.

Твърди се, че определянето на един договор като трудов се извършвало въз основа на редица характеристики. На първо място, това били: предмет на договора е предоставянето на работна сила; страните (работодател и работник) са в йерархична зависимост; работното време е фиксирано; служителът носи дисциплинарна отговорност; непостигането на резултат е за сметка на работодателя; договорът задължително е възмезден и се регистрира в НАП, изплащането на възнагражденията става по ведомост, но най-вече, отношенията се уреждат съгласно Кодекса на труда.

От друга страна, т. нар. граждански договори имали за предмет предоставянето на трудов резултат; страните (възложител и изпълнител) били равнопоставени. Изпълнителят нямал фиксирано работно време; не носел дисциплинарна отговорност; непостигането на уговорения резултат било за негова сметка; договорът можел да бъде както възмезден така и безвъзмезден; не подлежал на регистрация в НАП, а възнаграждението се изплащало чрез сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ, по която се удържал и внасял авансовия данък, но най-вече, отношенията се уреждали съгласно Закона за задълженията и договорите.

От изложеното в исковата молба и приложенията към нея било видно, че между ищеца и О.К. бил сключен писмен договор на 01.09.2018 г. за извършване на дейностите – МОЛ и нощна охрана в ДДЛРГ гр. К. за периода от м. септември до м. декември. Съгласно чл. 2 от договора, възложителят (О.К.) се задължавал да изплати на изпълнителя сумата от 1920 лв. на 4 (четири) равни вноски, след изтичане на календарния месец, за който се дължи, след като изпълнителят представи отчет за дейността си и се изготви протокол за извършената работа от длъжностно лице в О.К.. Т. е. договорът бил сключен по реда на чл. 258 и сл. от ЗЗД и нямал характеристиките на трудов договор.

Ответникът не оспорва, че за периода, за който е сключен представения договор, ищецът изпълнил своите задължения. Твърди, че от

своя страна, О.К. приела извършената работа без възражения и е съставила протоколи за извършената работа, разходът, определен в протокола бил одобрен съгласно Системата за финансово управление и контрол (СФУК) в О.К. и дължимите суми били изплатени на ищеца. За това обстоятелство били изготвени граждански договори за месеците от септември до декември 2018 г., подписани били декларации от ищеца, изготвени били сметки за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ и разходни касови ордери. Същите били подписани от длъжностни лица в администрацията и от Д.К. за това, че дължимите суми, след приспадане на дължимия авансов данък, са получени.

С оглед на гореизложеното ответникът счита, че представеният с исковата молба договор е изпълнен и прекратен.

Също така, от представената Заповед № РД-60/05.02.2020 г. на Кмета на О.К. било видно, че тя не е за прекратяване на трудово правоотношение, в каквото ищецът не е бил с О.К., а била за назначаване на комисия от длъжностни лица от администрацията, които да присъстват при приемането и предаването на поверено на ищеца имущество на длъжностно лице от О.К. и в изпълнение на т. 2 от същата бил съставен и представеният приемо-предавателен протокол.

За процесният период – м. декември 2019 г. и м. януари 2020 г., протоколи за извършена работа не били съставяни от длъжностни лица в О.К. и посоченият разход не бил одобряван съгласно Системата за финансово управление и контрол (СФУК) в общинска администрация. Липсвали и последващи документи – договор, декларация, сметки за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ и разходни касови ордери, т. е. липсвало основание, което да обоснове извършването на такова плащане от страна на О.К.. Нямаło и доказателства, че на лицето изобщо е възлагана такава работа, както и че същата е извършена качествено и в срок и за ответната Община е възникнало задължение за плащане на посоченото възнаграждение.

МОЛИ съда да постанови решение, с което отхвърли иска като неоснователен. Претендира за разноските по делото.

От събраните по делото доказателства съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори и се установява от представения по делото граждански договор, че на 01.09.2018 г., ответникът като възложител е възложил, а ищецът като изпълнител приел да извършва следните дейности: МОЛ и нощна охрана в ДДЛРГ К. (чл.1). Срокът е договора е определен от месец септември до месец декември (година не е посочена, но не се спори между страните, че договорът се отнася за 2018 година). За целия период на договора ответникът е следвало за заплати на ищеца общо сумата в размер на 1920 лева, платима на 4 равни вноски, всяка след изтичане на календарния месец, за който се дължи (чл.2). Уговорено е също, че след изтичане на всеки календарен месец, изпълнителят предоставя отчет за дейността си, а месечното плащане се дължи на база представен отчет и изготвен протокол за извършена работа (чл. 2.1. и чл. 2.2). В договора не е уредено продължаване на действието му при изтичане на срока при същите условия.

Със заповед № № РД-60/05.02.2020 г. на заместник кмет на О.К. е определена комисия, която да извърши приемане и сдаване на имуществото в

ДДЛРГ „Д.Б.“ град К. между лицата ищеца и посочен служител на О.К.. В заповедта е разпоредено за предаването на имуществото да се състави протокол. По делото е представен приемо-предавателен протокол за предаване на описаните в него вещи, като предаващия, приемащия и членовете на определената комисия са го подписали и се сочи дата на предаването – 11.02.2020 година. По делото е представен инвентаризационен опис по заповед № РД-1197/22.11.2019 г., в който ищецът е посочен като МОЛ на УПИ, страда и движими вещи, находящи се в град К., бивш ДДЛРГ. По делото са представени 4 броя граждански договори с прилежащите към тях документи за внасяне на осигурителни вноски и съответните протоколи за извършена работа и разходни касови ордери, с които на ищеца са платени суми по договорите за четирите поцесни месеца. От неоспорените първоначално и допълнително заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че при ответника няма данни за плащане на претендираните с исковата молба суми, нито има данни за двата процесни месеца ищецът да е представял протоколи за свършената работа. От показанията на разпитаните свидетели се установява, че ищецът е следвало да предава отчетите си за свършената работа на св. Найденова. Доколкото тя помни, няма предавани отчети за 2020 г.

По делото е приет за безспорен и неподлежащ на доказване факта, че ищецът е полагал труд като МОЛ и нощна охрана до края на месец ноември 2019 г. включително като страните не спорят, че до тази дата му е платено за положения труд.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Предмет на спора е претенция на ищеца за положен труд като нощна охрана и материално отговорно лице в ДДЛРГ град К., през м. декември 2019 г. и м. януари 2020 г., в общ размер на 880 лева.

При договора за изработка, в разновидността му на договор за извършване на определена работа или услуга, страните следва да уговорят предмета на работата/услугата – с договора за изработка или услуга изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съответно да извърши определени услуги, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение (чл. 258 ЗЗД). В конкретния случай страните са сключили писмен договор за срок от 4 месеца с конкретно определени права и задължения. Страните не спорят, че след изтичане на срока на писмения договор, сключен на 01.09.2018 г., ответникът е продължил да възлага, а ищецът продължил да изпълнява задълженията си на нощна охрана и МОЛ в същия обект, не се спори и че размерът на възнаграждението не се е променил до края на м. ноември 2019 г. по делото обаче не е установено страните да са уговорили същите условия при устния договор, а именно – трудът да се заплаща въз основа на отчет. Действително, по делото са налице данни ищецът е изготвял такъв, съдържащите в свидетелските показания, но нито една от страните не ангажира доказателства за съществените условия на устния договор сключен между тях след 31.12.2018 г., нито пък ангажира доказателства след тази дата страните да са сключили нов писмен договор. Ето защо съдът приема, че за периода от 01.01.2019 г. до 30.11.2019 г. (периодът, през който страните не спорят, че са

били в договорни отношения), същите са сключили устен договор, който са и изпълнявали. По делото са представени доказателства, че ищецът е бил освободен от задълженията си на материално отговорно лице едва на 11.02.2020 г., когато е предал имуществото от обекта на служител в ответната община, т.е. през процесните два месеца, същият доказано е изпълнявал функциите си на МОЛ. Не се ангажираха доказателства дали ищецът е изпълнявал и задълженията си като нощна охрана през същия период, но по делото не се сочи, дейностите да са били разделени и възнаграждение да му се е дължало за всяка от тях по отделно. Всъщност, ответникът въобще не оспорва твърденията на ищеца, че е полагал труд през процесния период, само сочи че такава работа не му е била възлагана за процесните два месеца и че отчети за изпълнението ѝ не са представяни. В същото време от обясненията на вещото лице в съдебно заседание се установява, че отчет за месец ноември 2019 г. е бил представен и това не е оспорено от страните, т.е. ответникът е приел работата на ищеца за 11 месеца през 2019г. без писмено възлагане и без установяване с категоричност при какви условия е бил сключен устния договор. При това положение и с оглед установеното, че ищецът е бил освободен от задълженията си на МОЛ едва на 11.02.2020 г., съдът намира за доказано, че същият е полагал труда, за който страните са сключили устен договор. Липсват данни задълженията му като МОЛ да не са били съвестно изпълнявани, а ответникът е приел повереното му имущество с протокол.

При гражданските договори начинът на определяне на възнаграждението зависи от предмета на договора, в конкретния случай ищецът сочи, че то не е променено от времето когато страните са сключили срочен писмен договор, уговорено е в твърд размер от 480 лева месечно, и е установено с неоспорената експертиза, че чистата сума за получаване след приспадане на удържки за ДОД, е в размер на 440 лева месечно. – може да бъде определено в твърд размер, или като процент от реализирания оборот, или да е поставено в зависимост от изработеното, т. е. от постигнатия резултат и др. При договора за изработка или услуга рискът от непостигането на трудовия резултат е за сметка на изпълнителя, и той няма право на възнаграждение от поръчващия, но в конкретния случай се установи, че ищецът е изпълнил задължението си на МОЛ и възложителят е приел работата му през процесните два месеца, т.е. 11 дни след изтичане на втория процесен месец. По изложените съображения, искът като основателен и доказан следва да се уважи в пълния му предявен размер.

ОТНОСНО разноските:

С оглед изходът от процеса, на ищеца следва да се заплатят сторените по делото разноски в размер на 600 лева за адвокатско възнаграждение пред настоящата съдебна инстанция, разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 50 лева и разноски за призоваване на свидетели в размер на 30 лева. На ищеца следва да се присъдят и разноски за адвокатско възнаграждение във въззивната инстанция по в. гр. дело № 723/2021 г. по описа на ПдОС в размер на 300 лева, както и сумата от 100 лева, представляваща платена държавна такса, внесена по сметка на ПдОС.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА О.К., ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: град К., улица „*****“ №1, представлявана от Кмета на Общината Е.К. да заплати на Д. М. К. с ЕГН ***** от град К., област П., улица „К.“ № 7А, сумата от 880 (осемстотин и осемдесет) лева, представляваща възнаграждение за положен труд като материално отговорно лице и нощна охрана в ДДЛРГ К., за месеците декември 2019г. януари 2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от подаване на исковата молба – 30.09.2020 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА О.К., ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: град К., улица „*****“ №1, представлявана от Кмета на Общината Е.К. да заплати на Д. М. К. с ЕГН ***** от град К., област П., улица „К.“ № 7А деловодни разноски в общ размер на 1080 (хиляда и осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд – П. в двуседмичен срок от съобщаването му.

Сн.Д.

Съдия при Районен съд – К.: _____